

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien

*Prest: Ellen Gryting
Organist: Jan Egil Berg
Solist: Arvid Ø. Løkenberg*

37 15 53 05

© inmemory.no

Swanhild Sørtweit

★ 29.09.1946 † 05.01.2024

Risør kirke 19.01.2024

PRELUDIUM

Den fyrste song eg høyra fekk, var mor sin song ved vogga,
dei mjuke ord til hjarta gjekk, dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg, så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt, når eg fær auga kvila,
der stend ein engel, smiler blidt, som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytnar av i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav den song som all ting heilar.

MINNEORD

Solosang

SKRIFTLESNING

Blott en dag, et øyeblikk om gangen, hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen? Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerte, av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte, hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være, for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære, stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare, denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare, dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille, blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille, som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen, så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen, til jeg når ditt gode land.

TALE OG BØNN

Fader vår, du som er i himmelen!
Lat namnet ditt helgast;
lat riket ditt koma;
lat viljen din råda
på jordi so som i himmelen;
gjev oss i dag vårt daglege brød;
og forlat oss vår skuld,
som me og forlet våre skuldmenn;
og før oss ikkje ut i freisting;
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt,
og makti og æra i all æva. Amen.

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
Det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
Fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
Tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
Det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
Er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
Gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
Tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
Det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM